

СТЕЖКИ СМАРТФОНІЇ ПУСТЕЛЬНІ

Дев'ятий-Б у творчому екстазі □
До інформатики готуються гуртом,
Перерва ще, а учні он наразі
З старанням у смартфони тикають перстом.

Дівчат четвірка перед кабінетом,
А он ще хлопці втрьох біля вікна сидять,
З смартфона інформатики секрети
Зовсім без хліба, як говориться, їдять.

Усі зійшлися на урок, та тільки,
Не зміг ніхто із них, що вчили, пригадать,
Допомога смартфон лиш там, де мілко,
А за буйки із ним не можна запливать.

Знайомі всі, та ні з ким привітатись,
Бо всі спілкуються лише через смартфон,
З ким інтернет знайомить, не впізнати,
Включились діти у безглуздий марафон.

Дивлюсь, і першокласники у школу
Спішать із ранцями важкими на плечах,
Не вчили ще буквар, та по приколу
Ідуть, їм навігатор вибирає шлях.

А перше, що у класі пригадають □

Ту ж іграшку-смартфон жаданий, чарівний,
Додати два і два □ його виймають,
Не ступлять вже без нього навіть крок вони.

Куди не кинь, там віртуальний простір,
І править бал одна її величність гра,
Цікаво у Смартфонії і просто,
Та в ній, на жаль, немає стежок до добра.

Бо у країні тій стежки пустельні,
Усіх спекотна спрага швидко протрезвля,
На вид лиш краєвити там пастельні,
А ближче підійдеш □ потріскана земля.

Дата написання вірша: 2021-01-18